

CHƯƠNG 5

Bí Ẩn Quanh Cái Chết Của Tiên Đế

Dòng sông Đuống nước lặng lẽ chảy. Trăng thượng tuần vắt vẻo. Sương bốc mờ mờ trên mặt sông mênh mông. Con thuyền chậm chậm trôi. Trên thuyền một thanh niên bó gối ngồi ngửa mặt nhìn trăng.

- Trời đất mang mang người người vô kể, thế mà Đỗ Hậu ta không có một chỗ để dung thân, một bằng hữu để đàm đạo ...

Nói xong thanh niên cất tiếng than dài. Từ trong vùng sương mờ mờ một con thuyền hiện ra cùng với giọng nói vang vang:

- Tại hạ họ Lê tên Hào quán ở Hoan Châu. Nếu muốn có một bằng hữu để đàm đạo xin mời Đỗ huynh qua thuyền uống vài chén rượu cho vui ...

Nghe tiếng nói rất gần thanh niên họ Đỗ giật mình đảo đảo nhìn. Y trông thấy một con thuyền từ từ tiến lại gần thuyền của mình. Hai thuyền cập sát vào nhau. Y thấy một thanh niên còn trẻ vào khoảng tuổi của mình đang ngồi uống rượu.

- Bên này có rượu ngon lại thêm bằng hữu đang chờ có gì Đỗ huynh lại không sang ...

Thanh niên họ Đỗ lắc đầu khi nghe giọng nói nhừa nhựa của Lê Hào. Y lẳng lặng bước qua thuyền Lê Hào. Đưa cho Đỗ Hậu vò rượu đầy Lê Hào cười sang sảng:

- Mời Đỗ huynh ...

Dứt lời y đưa vò rượu lên tu ừng ực một hơi cạn sạch. Đỗ Hậu lắc đầu uống ngụm nhỏ xong trao lại vò rượu cho Lê Hào. Chiêu hơi dài Lê Hào tặc lưỡi:

- Chắc ...Rượu ngon thật ...Hồi nãy nghe Đỗ huynh than “trời đất mang mang người người vô kể mà ta đây không có một chỗ để dung thân, một bằng hữu để đàm đạo” là có gì vậy?

Dường như động tới mối thương tâm đang đè nặng trong lòng Đỗ Hậu lại cất tiếng thở dài cùng lúc ánh mắt long lanh như có lệ.

- Tôi xin Lê huynh vài ngụm rượu nữa ...

Lê Hào bật cười vọng vang mặt sông rộng mênh mông.

- Tôi mời Đỗ huynh sang thuyền để say một trận cho thoa? thích vậy huynh cứ tự nhiên ...

Trao vò rượu đang cầm cho Đỗ Hậu, Lê Hào lấy vò rượu mới còn đóng khăn cẩn thận. Tay hữu nắm cổ vò rượu, tay tả của Lê Hào vỗ nhẹ vào đáy vò. Bụp ... Dường như không chịu nổi sức ép phát ra từ kinh lực âm nhu nắp vò rượu bay vọt lên không. Đỗ Hậu trở mắt nhìn đầy vẻ thán phục.

- Lê huynh chắc giỏi võ lắm?

Nghe câu hỏi của người bạn mới quen Lê Hào cười ròn tan:

- Thứ công phu này chỉ để hù con nít thôi. Tôi xuất thân từ lò luyện võ nổi tiếng nhất phương nam. Chắc Đỗ huynh có nghe danh Tử Cước Lê Hùng?

Lê Hào lại tợp ngụm rượu. Đỗ Hậu lắc đầu thảm phục cho tử lượng của người bạn mới quen. Mới đó mà Lê Hào đã uống gần hai vò rượu.

- Tôi là kẻ tầm thường thô lậu lại không biết võ nên không nghe danh Tử Cước ...

Lê Hào chép miệng nhấp ngụm rượu cười cười nói:

- Gia phụ nổi danh giang hồ về cú đá nên thiên hạ mới tặng cho danh hiệu Tử Cước. Lúc còn trẻ gia phụ lang bạt khắp nơi rồi cuối cùng hiện diện trong đoàn do thám Hoa Lư phò tiên đế bình loạn mười hai sứ. Nhờ đó người được tiên đế ban cho đất đai tiền bạc về lập gia trang ở Hoan Châu. Tôi vì tư chất ngu muội lại ham chơi và nghịch ngợm nên chẳng học được bao nhiêu võ thuật gia truyền. Tuy nhiên các bạn bè mến mộ tặng cho danh hiệu Nghịch Cước ...

Nói tới đây dường như thích chí Lê Hào bật cười ha hả uống hơi rượu dài. Nhìn Đỗ Hậu chăm chú Lê Hào cười nói:

- Đỗ huynh chắc gặp điều chi thương tâm hay oan ức không thể thổ lộ cùng ai. Dù mới quen nhau song nếu huynh cần sự giúp đỡ tôi sẵn sàng ...

Đỗ Hậu gật đầu như cảm tạ cho tính tình hào hiệp của bằng hữu. Đưa vò rượu lên nhấp ngụm nhỏ y cất giọng trầm trầm và ghen ngào:

- Chắc Lê huynh có nghe người ta bàn tán về cái chết của tiên đế?

Tợp ngụm rượu Lê Hào gật đầu chép miệng:

- Nghe chứ. Nghe nhiều đến đặc lỗ tai. Ngay khi nhận được tin tiên đế băng hà gia phụ tức tốc tới Hoa Lư. Tôi không biết người đã làm gì, đi đâu, gặp gỡ ai cũng như tìm ra bí ẩn nào trong cái chết của tiên đế; nhưng từ đó người trở nên lầm lì ít nói, tôi ngày cứ đóng cửa ở trong phòng. Phải nói cái chết của tiên đế là một đại tang cho Lê gia trang. Mấy năm sau có lẽ người ngoại chút đỉnh nên gia phụ mới thổ lộ vài bí ẩn về cái chết của tiên đế. Người bảo tiên đế say rượu nằm ngủ trong cung bị Đỗ Thích lên vào đâm chết. Người ta đồn Đỗ Thích làm tới chức lại gì đó, nửa đêm nằm ngủ thấy sao rơi vào miệng nghĩ mình sẽ được làm vua. Do đó hắn mới nảy ý định giết tiên đế để lên làm vua. Chuyện

này nghe vô lý. Một thằng cha làm lại mà tự nhiên nghĩ mình được làm vua ...ha ...ha ...ha ...

Lê Hào cười ha hả tợp ngụm rượu.

- Tại sao Đỗ huynh lại hỏi tôi về cái chết của tiên đế?

Đỗ Hậu nuốt ực ngụm rượu:

- Đỗ Thích, người đã giết tiên đế chính là cha của tôi ...

Nghịch Cước Lê Hào đứng bật lên khiến cho con thuyền chòng chành muốn lật.

- Hà ...Đỗ huynh là con của Đỗ Thích. Tôi có nghe làm không?

Đỗ Hậu lặng lẽ gật đầu:

- Không. Tôi chính là con của Đỗ Thích, kẻ mà người ta bảo rằng đã giết chết tiên đế ...

Đỗ Hậu ngược mắt nhìn trắng như cổ ý không cho người bạn mới quen thấy nước mắt chảy ra trên má của mình.

Lê Hào buông người ngồi xuống. Không biết làm gì hơn y đưa vò rượu lên tu ừng ực một hơi cạn sạch. Quảng vò rượu xuống sông y tặc lưỡi:

- Khó tin quá ...khó tin quá ...

Đỗ Hậu im lìm không nói. Lê Hào đưa tay lục lạo hồi lâu xong chép miệng nói:

- Hết rượu rồi ...Chán chưa ...Đỗ huynh chịu phiền để tôi ghé vào bờ mua thêm rượu ...

Đỗ Hậu cười góp lời:

- Huynh cứ tự nhiên. Tôi ngồi dưới thuyền chờ huynh ...

Lê Hào gật đầu chèo thuyền về chỗ có đèn sang sáng. lát sau y cho thuyền cập vào bờ. Tung mình nhảy lên cầu Lê Hào rảo bước. Mua rượu và thức ăn xong y hồi hả trở về thuyền. Không thấy Đỗ Hậu ngồi trong thuyền y lẩm bẩm:

- Y đi đâu vậy ...Minh rán chờ y một chút ...

Ngồi xuống khui vò rượu định uống Lê Hào chợt thấy một vật lấp lánh dưới ánh trăng. Cúi xuống sờn thuyền nhặt vật đó đưa lên quan sát Lê Hào nói nhỏ:

- Tín vật của phái Cổ Loa. Họ có chuyện gì thù oán mà bắt cóc Đỗ Hậu ...

Nghịch Cước Lê Hào ngồi im. Dù mới quen song y lại có cảm tình với người bạn tính tình hiền hậu. Và lại y tội nghiệp cho hoàn cảnh đáng thương của Đỗ Hậu. Biết Cổ Loa là một chính phái có hành vi quang minh chính đại nay lại

lén lút bắt cóc Đỗ Hậu, Lê Hào động tính hiếu kỳ muốn biết phái Cổ Loa có liên hệ gì trong cái chết của tiên đế.

Ngẫm nghĩ giây lát Lê Hào đứng lên. Nốc cạn vò rượu y nhảy lên bờ đoạn triển thuật phi hành chạy dọc theo bờ sông.

Ngôi cổ miếu nằm trơ vơ giữa quặng đồng không mông quạnh. Côn trùng kêu rả rích. Gió rì rào cây đa ngoài sân. Ánh trăng theo chỗ trống dội xuống nền đất ẩm ướt. Đỗ Hậu ngồi đối diện với một ông lão mặc áo trắng, còn ông lão mặc áo đen ngồi sau lưng khuất trong bóng tối. Thật lâu ông lão áo trắng mới khàn khàn cất tiếng:

- Trước hết xin được giới thiệu cùng Đỗ thiếu hiệp hai chúng tôi là Hắc Bạch Hộ Pháp của phái Cổ Loa. Chắc thiếu hiệp biết lý do lão phu mời thiếu hiệp đến đây để đàm đạo ...

Dĩ nhiên Đỗ Hậu đủ thông minh để biết hai vị hắc bạch hộ pháp phái Cổ Loa bắt cóc mình tới đây để làm gì.

Hắc hộ pháp tăng hắng tiếng nhỏ rồi cất giọng trong và rõ:

- Nếu chúng tôi không lầm thời thiếu hiệp là đích tử của Đỗ Thích, người đã giết chết tiên đế ...

Đỗ Hậu cúi đầu làm thinh không nói lời nào. Thật lâu giọng nói nghèn nghèn của y vang trong bóng tối thâm u:

- Tôi với gia phụ tuy là cha con mà tình thân không bằng láng giềng. Từ nhỏ cho tới lớn tôi sống với mẹ, thỉnh thoảng cha tôi mới tạt về nhà thăm năm ba bữa nửa tháng rồi đi biệt cả năm trời ...

Hắc Bạch hộ pháp nhìn nhau. Đỗ Hậu thở dài tiếp:

- Tự biết mình là tội phạm của triều đình song tôi mù mờ chẳng biết mình phạm tội gì. Chuyện tiên phụ hành thích tiên đế tôi hoàn toàn không biết cũng như can dự vào ...

Giọng nói của Hắc hộ pháp vang lên ngắt lời Đỗ Hậu:

- Đỗ thiếu hiệp có biết hoặc nghe tiên phụ nhắc tới tên Trần Gia Bạch?

Trong lúc Hắc hộ pháp hỏi câu trên Bạch hộ pháp chăm chú nhìn Đỗ Hậu dường như để nhận xét phản ứng. Tuy nhiên họ Đỗ vẫn có thái độ bình thường dường như không biết tới người mang tên Trần Gia Bạch

- Sở dĩ chúng tôi mời thiếu hiệp tới đây là để hỏi đôi điều có liên quan tới cái chết của tiên đế. Lão phu cũng biết rằng tội người nào làm người đó chịu nhưng ...

Bỏ lửng câu nói dường như cố ý để cho người đối thoại suy nghĩ, lát sau Bạch hộ pháp tiếp:

- Theo như lời thiếu hiệp kể thời tiên phụ vắng nhà luôn ...

Đỗ Hậu gật đầu:

- Từ lúc ấu thơ cho tới tuổi trưởng thành tôi không thường xuyên thấy mặt gia phụ. Người đi biển biệt cả năm mới về nhà một lần. Tôi có hỏi người đi đâu, làm gì thời gia phụ không trả lời. Ngay cả thân mẫu cũng mù mờ về chuyện làm của gia phụ. Mãi cho tới khi bị bắt giam tôi cũng không biết mình đã phạm tội gì ...

Hắc hộ pháp chép miệng thở dài:

- Chúng tôi muốn xác định về lai lịch và hành động của tiên phụ thiếu hiệp mà ngẫm ra thiếu hiệp còn biết ít hơn chúng tôi nhiều lắm. Tiện đây chúng tôi sẽ nói cho thiếu hiệp biết rõ về cuộc đời của thân phụ thiếu hiệp ...

Hắc hộ pháp ngừng nói nhìn Đỗ Hậu rồi thong thả háng giọng:

- Đỗ Thích là một nhân vật giang hồ bản lĩnh chỉ vào hàng nhị lưu. Theo sự dò hỏi và tìm tòi của bản phái thời thân phụ của thiếu hiệp có nhiều hành động bất lương như cướp của giết người trong lúc lưu lạc giang hồ. Bị hai phe bạch và hiệp đạo truy lùng Đỗ Thích tìm chỗ dung thân bằng cách trở thành nhân viên của đoàn do thám Hoa Lư ...

Hắc hộ pháp ngừng lời. Đỗ Hậu lặng thinh. Những điều mà Hắc hộ pháp thổ lộ vượt ngoài sức tưởng tượng của y.

- Với bản lĩnh tầm thường cho nên dù đầu nhập vào đoàn do thám Đỗ Thích chỉ được xung vào làm lại, một chức phận hèn mọn chuyên trông coi sổ sách giấy tờ ... Ai ...

Hắc hộ pháp lên tiếng hỏi. Từ trong bóng tối một người khật khưỡng bước ra. Đỗ Hậu trợn mắt khi thấy người đó không ai khác hơn là Lê Hào. Nhìn chăm chú thanh niên trẻ tuổi giây lát Hắc hộ pháp hỏi:

- Thoạt trông phong cách thiếu hiệp phải thuộc vào hàng danh gia thế phiệt trong cõi giang hồ; nhưng tại sao lại núp lén nghe chuyện của người khác. Trước khi ra tay dạy cho thiếu hiệp một bài học, lão phu muốn biết tính danh bậc bề trên của thiếu hiệp?

Chiêu ngậm rượu Lê Hào tủm tỉm cười:

- Tại hạ cũng biết nghe lén chuyện của người là một việc xấu xa không nên làm nhưng ...

Ngừng lại tợp ngậm rượu Lê Hào đột ngột buông một câu hỏi:

- "Kiến nghĩa bất vi vô dũng giả". Nhị vị tuổi cao đức trọng lại thêm lịch lãm giang hồ ắt biết điều đó?

Hắc Bạch hộ pháp nhìn nhau dò hỏi. Dường như họ không đoán được người đối thoại muốn ám chỉ điều gì. Lát sau Bạch hộ pháp trả lời:

- Dĩ nhiên lão phu biết điều đó. Nó là một trong những điều tâm niệm của các võ sĩ giang hồ nhất là của bản phái.

Cười cười tay nghịch cước trẻ tuổi của miền Nam cao giọng:

- Chuyện nghe lén của tại hạ phát sinh từ hành động kiến nghĩa bất vi vô dũng già ...

Hướng về Đỗ Hậu đang ngồi ủ rũ Lê Hào trầm giọng nói của mình xuống thành nghiêm nghị:

- Tại hạ với Đỗ huynh đây tuy mới quen song coi nhau là bằng hữu tâm giao. Giải cứu một bằng hữu bị bắt cóc thời nhị vị nghĩ xem đó là hành động hiệp nghĩa hay xấu xa tồi bại?

Hắc hộ pháp động dung còn Bạch hộ pháp lắc lắc mái tóc bạc phơ.

- Hai lão phu không có bắt cóc Đỗ thiếu hiệp mà chỉ nhân danh phái Cổ Loa mời y tới đây đàm đạo đôi câu ...

Tộp ngum rượu Lê Hào tủm tủm cười dường như có điều gì thích chí. Hướng về nhị vị hộ pháp phái Cổ Loa y vòng tay bái tổ:

- Cổ Loa là một danh môn chính phái tiếng tăm lừng lẫy ngàn năm qua. Huống chi nhị vị lại là hộ pháp thời một lợi còn nặng hơn thiết thạch. Nhị vị đã nói tiếng “mời” thời tại hạ dám cả quyết điều đó không sai. Tuy nhiên ...

Lê Hào ngừng nói chiêu ngum rượu. Dù không tỏ lộ thái độ khác lạ hai vị hộ pháp đều đâm ra bán tín bán nghi. Họ lò mò hiểu câu nói của thanh niên còn hàm ý sâu xa mà trong nhất thời họ không đoán ra được. Tuy trông còn trẻ song thanh niên có vẻ thông minh, hoạt bát và giỏi biện luận. Nội cái chuyện y chạy tội nghe lén bằng hành động kiến nghĩa bất vi vô dũng già cũng đủ chứng tỏ y có tài ăn nói và miệng lưỡi.

Giọng nói của Lê Hào vang vang trong ngôi cổ miếu lạnh lùng và thâm u:

- Nếu nhị vị đã nói mời thời Đỗ Hậu muốn đi hay ở là tùy ý của y phải không?

Há miệng mắc quai Hắc Bạch hộ pháp cứng họng làm thỉnh không đối đáp được. Họ đã nói mời tất nhiên Đỗ Hậu là khách của họ. Là khách y đi hay ở họ không có quyền lưu giữ. Lê Hào khôn ngoan và tinh ranh hơn người ở chỗ đó.

Chép miệng thờ dài Hắc hộ pháp lên tiếng:

- Phục lắm ...Thiếu hiệp quả nhiên khôn ngoan hơn bọn lão phu nhiều lắm. Chẳng hay thiếu hiệp danh tánh là chi?

Lê Hào cười rề. Y biết Hắc hộ pháp muốn tường tính danh của mình để mắng vốn song y không ngại chuyện này.

- Tại hạ họ Lê ...

Bật cười sang sảng Bạch hộ pháp nói lớn:

- Lành thay ...Quý hoá thay ...Lão phu không ngờ Lê Hùng lại sinh được một quý tử thông minh hoạt bát như thiếu hiệp. Hai mươi mấy năm trước đây lão phu từng chia cơm xẻ áo với Lê Hùng phù tiên để bình loạn mười hai sứ. Hai mươi mấy năm ...ôi thời gian như bóng câu qua cửa sổ ...

Vị hộ pháp phái Cổ Loa chép miệng thở dài đoạn cất giọng trầm và khàn:

- Đã lâu không gặp chắc thân phụ của thiếu hiệp vẫn khang an?

Tuy không nói song Lê Hào thầm phục kinh lịch của vị hộ pháp phái Cổ Loa. Y chỉ nói họ Lê mà ông ta đã tiên đoán đúng căn cơ gốc gác của y. Biết đụng phải người quen lớn với phụ thân y cung kính ôm quyền thi lễ:

- Đa tạ. Nhờ trời thân phụ của tại hạ vẫn được khang an ...

Dứt lời Lê Hào bước tới chỗ Đỗ Hậu ngồi. Đưa tay nâng người bạn mới quen y ân cần thốt:

- Đi Đỗ huynh. Tôi đưa Đỗ huynh về tệt trang tạm trú đôi ngày rồi gia phụ sẽ có cách an bày cho Đỗ huynh ...

Đỗ Hậu đứng dậy. Hắc hộ pháp tăng hắng:

- Lão phu thật dạ quan hoài cho sự an nguy của Đỗ thiếu hiệp. Lê thiếu hiệp thừa hiểu Đỗ thiếu hiệp là một tội phạm của triều đình đang bị đoàn do thám gắt gao truy lùng. Trong vòng trăm dặm quanh đây đều có sự hiện diện của nhân viên ban truy tầm đoàn do thám Hoa Lư. Lão phu dám cam đoan là đi chưa được trăm bước nhị vị sẽ bị bắt giữ ngay. Tuy thế lực không bằng đoàn do thám song phái Cổ Loa là nơi Đỗ thiếu hiệp có thể tạm nương náu thời gian...

Lê Hào khẽ giật mình khi nghe những lời nói trên. Tuy nhiên y lại cười sang sảng nói:

- Tệt trang tuy thế lực và tầm tiếng không bằng Cổ Loa song tôi có cách an bài cho Đỗ huynh ...

Nghịch Cước Lê Hào cùng Đỗ Hậu song song bước đi. Tới cửa miếu cả hai khựng lại. Ngay cửa miếu có một người đứng chắn. Ánh trăng thượng tuần đổ xuống cho Lê Hào thấy người lạ mặc sắc phục của đoàn do thám Hoa Lư. Phần Đỗ Hậu có thái độ sợ hãi khi trông thấy người lạ.

Giọng nói già nua của Hắc hộ pháp vang lên:

- Thiên Lý Bộ Lý Hằng, trưởng ban truy tầm đoàn do thám Hoa Lư. Thiếu hiệp khá tua cần thận ...

Lê Hào giật mình còn Đỗ Hậu run người lên khi nghe tới ban truy tầm đoàn do thám. Dường như trong trí não của y đã in sâu những ấn tượng kinh khiếp và hãi hùng về đoàn do thám Hoa Lư.

Đứng sừng sững nơi cửa miếu ánh mắt sáng rực của vị trưởng ban truy tầm quét nhanh vào Lê Hào rồi sau đó hướng về hai vị hộ pháp phái Cổ Loa.

- Giang hồ đồn Hắc Bạch hộ pháp Cổ Loa phái võ thuật cao siêu và kiến thức quảng bác quả nhiên lời đồn không ngoa. Tại hạ hân hạnh gặp gỡ nhị vị ...

Chỉ vào Đỗ Hậu Lý Hằng gần giọng tiếp:

- Hấn là một tội phạm của triều đình mà ta có nhiệm vụ bắt giải về Hoa Lư. Bất cứ ai giúp đỡ hoặc che chở cho hấn sẽ trở thành kẻ đối nghịch với đoàn do thám ...

Có lẽ biết trước sau gì cũng phải choảng nhau một trận Lê Hào xì tiếng dài:

- Đoàn do thám là cái thá gì mà các hạ đem ra hù thiên hạ. Muốn bắt y các hạ hãy bắt ta trước ...

Chữ cuối buông chưa trọn Lê Hào khẻ đẩy Đỗ Hậu về phía Hắc hộ pháp đang ngồi cùng lúc chân tả bung ra nhằm đá vào hạ bàn đối phương.

- Nhãi con lớn mặt ...

Lý Hằng nạt lớn cùng với bàn tay hữu mở ra khoằm khoằm bấu vào cổ chân của Lê Hào. Vị trưởng ban truy tầm xuất chiêu lạnh, chuẩn và độc như muốn không chế đối thủ trẻ tuổi bằng một chiêu mà thôi. Tuy nhiên hấn hoàn toàn không biết đối thủ trẻ tuổi xuất thân từ một gia trang lừng danh giang hồ về cước pháp. Ngay lúc bàn tay của Lý Hằng chập chờn trong không khí Lê Hào biến chiêu liền. Đang đứng đối diện với Lý Hằng y tức tốc lật mình nằm xấp, hai tay chỏi xuống đất lấy đà, hai chân co lại đoạn đá bung ra. Áo ...Kình lực hung hãn ập vào người khiến cho Lý Hằng không còn cách nào hơn là vung tay đỡ đòn. Bùng ...Vị trưởng ban truy tầm hồi bộ một bước. Da mặt xanh mét của hấn ửng đỏ vì giận dữ. Phần Lê Hào bị phản kình của đối thủ đẩy ngược lại mấy bước dù hai tay cố bám chặt xuống đất.

Bạch hộ pháp vuốt râu cười nói lớn:

- Thoái mà cước ...Hai mươi mấy năm trước lão phu từng chứng kiến Lê Hùng thi triển thoái mã cước đá ngã cây cổ thụ tại Mã Yên Sơn. Nếu gặp phải tay Lê Hùng thi triển thời hôm nay chắc lão phu phải mất công đưa đám tang một người ...

Nhìn đối thủ dăm dăm Lý Hằng gần giọng:

- Ngươi là Nghịch Cước Lê Hào, đích tử của Tử Cước Lê Hùng?

Lê Hào bật cười sang sảng:

- Đoàn do thám thính tai thính mũi thật. Cái danh mọn của ta mà các hạ cũng biết ...

Vốn tính rắn mắt và ranh mãnh Lê Hào không bỏ lỡ dịp mĩa mai và xô xiên. Ánh mắt của vị trưởng ban truy tầm rục lên màu sát khí. Hắc hộ pháp đột nhiên đứng dậy. Không một nhích động mà bóng ảnh chớp ngời rồi vị hộ pháp phái Cổ Loa đứng đối diện Lý Hằng.

- Lê thiếu hiệp không phải là đối thủ của Lý trưởng ban đầu. Mọi việc ở đây cứ để lão phu định liệu ...

Dù chỉ mới một chiêu thử thách Lê Hào cũng biết mình không phải là đối thủ với vị trưởng ban truy tầm nên y lui về ngồi cạnh Đỗ Hậu để thưởng thức cuộc so tài của hai cao thủ giang hồ.

Nhìn Lý Hằng giây lát Hắc hộ pháp chậm chậm thốt:

- Lý trưởng ban muốn bắt người còn lão phu muốn giữ người, chắc chúng ta phải có đụng chạm rồi ...

Thiên Lý Bộ Lý Hằng gật đầu:

- Các hạ nói đúng ...

Hắc hộ pháp nhếch môi cười:

- Lão phu già nua gân chùng cốt mỗi nên chẳng muốn giao đầu dằng dai. Nếu trong vòng mười hiệp mà lão phu may mắn đánh trúng được thời Lý trưởng ban nghĩ sao?

Lý Hằng chớp mắt. Dĩ nhiên hẳn nghe danh biết tiếng Hắc Bạch hộ pháp của phái Cổ Loa nhưng không tin đối thủ sẽ đánh trúng được mình trong vòng mười chiêu. Thân danh trưởng ban truy tầm mà bại trong vòng mười chiêu thời hẳn nên qui ẩn để khỏi bị giang hồ chê cười.

Lý Hằng nói qua kẻ răng cắn chặt:

- Trong vòng mười chiêu mà các hạ đánh trúng thời nhân danh trưởng ban truy tầm tại hạ sẽ rút lui đồng thời Đỗ Hậu là khách của phái Cổ Loa ...

Hắc hộ pháp gật đầu:

- Lý trưởng ban sẵn sàng ...

Thiên Lý Bộ Lý Hằng triển công phu trầm tĩnh.

- Tại hạ hân hạnh được thưởng lãm Thục gia đao kiếm pháp ...

Hắc hộ pháp đạp bộ nửa bước cùng với hai ống tay áo rộng vung lên. Bàn tay tả khép cong cong mừng tượng như lưỡi đao tà tà chém vào hông trong lúc bàn tay hữu với ba ngón tay trở giữa và áp út khép lại thẳng băng đâm vút vào ngực đối thủ. Thục gia đao kiếm pháp phát xuất từ An Dương Vương Thục Phán song trả.

Thiên Lý Bộ Lý Hằng động dung thấy rõ vì đối thủ đã nhìn ra chân tướng của mình. Hẳn thâm thán phục cho nhân lực sắc bén cùng kiến thức quăng bác của vị hộ pháp phái Cổ Loa. Chỉ cần so bì với nhau một chiêu thôi mà ông ta đã nhận ra lai lịch của đối thủ.

- Tróc Ngư thủ pháp là một tuyệt kỹ bí truyền của Bạch Long Vi đảo. Lý trưởng ban phải là người thân cận lắm mới được chúa đảo truyền thụ ...

Thiên Lý Bộ Lý Hằng chậm chậm gật đầu song không nói gì hơn. Giọng nói của Bạch hộ pháp đột ngột vang lên trong đêm tối mông lung.

- Hai mươi mấy năm trước lúc tiên đế bình loạn mười hai sứ, Bạch Long Vi đảo chúa với hai con và tám đệ tử trung thành có mặt trong đoàn do thám Hoa Lu. Qua những lần đàm đạo lão phu được biết đảo chúa có ba người con trai. Vị trưởng nam đã anh dũng hi sinh để cứu mạng tiên đế còn thứ nam cũng bị mất một tay. Như vậy tức hạ phải là người con út của đảo chúa ...

Lý Hằng ngần ngừ chưa kịp trả lời Bạch hộ pháp nói tiếp:

- Theo chỗ lão phu được biết Bạch Long Vi phái lừng danh giang hồ qua hai tuyệt kỹ Kinh ngư kiếm pháp và Tróc Ngư thủ pháp. Tróc Ngư thủ pháp là một tuyệt kỹ bí truyền chỉ có chúa đảo và con cái mới biết thôi ...

Thở hơi dài Thiên Lý Bộ Lý Hằng trầm trầm lên tiếng:

- Nhị vị quả nhiên lịch duyệt giang hồ. Tại hạ là người con út của Bạch Long Vi đảo chúa ...

Bạch hộ pháp lắc đầu dường như không tin được chuyện con ruột của Bạch Long Vi đảo chúa lại trở thành trưởng ban truy tầm đoàn do thám Hoa Lu. Nhìn đăm đăm Lý Hằng ông ta nghiêm nghị thốt:

- Bạch Long Vi đảo cùng Cổ Loa phái có tình thân thiết rất đậm đà nên lão phu khuyên Lý trưởng ban hãy nhượng bộ một lần để khỏi mất hoà khí hai bên. Cái chết của tiên đế và cố chưởng môn là một việc mà tề phái không thể bỏ qua được dù phải hi sinh ngàn đệ tử ...

Thiên Lý Bộ Lý Hằng chớp mắt song lấy lại tư thái nghiêm nghị cùng với giọng nói trầm lạnh vang lên:

- Tại hạ cũng biết Cổ Loa và bản phái có mối liên hệ mật thiết, tuy nhiên tại hạ phải tuân lệnh của triều đình ...

Hắc hộ pháp ngắt lời:

- Như vậy chắc chúng ta phải đánh nhau rồi ...

Xoạc chân đứng tấn vị trưởng ban truy tầm nhếch môi:

- Xin mời ...

Hắc hộ pháp xuất thủ liền. Chiêu thức của lão thần tốc, quái đản và biến ảo cực cùng. Vị hộ pháp phái Cổ Loa thi triển công phu vô vật lừng danh của Lý Ông Trọng với chủ ý đánh trúng đối thủ trong vòng mười chiêu. Tuy nhiên Tróc Ngư thủ pháp là một tuyệt kỹ chuyên về cảm nã thủ lấy lừng nhất đương thời của giới giang hồ Đại Việt. Ngay lúc thân thủ đối phương vừa nhích động Lý Hằng đạp bộ bước dài. Đạp bộ bước dài chẳng khác nào y nhảy xổ vào sát đối phương cùng với hai bàn tay khi mở thành chưởng, cong lại thành trảo, khép lại thành triệt thủ, khi nắm lại thành quyền vờn khắp các trọng huyệt trên người đối

phương.Không ai biết hai đối thủ đã xuất bao nhiêu chiêu,đổi bao nhiêu thế và biến bao nhiêu thức.

Đang ngồi thưởng thức cuộc so tài Bạch hộ pháp chợt la nhỏ:

- Trúng ...trúng rồi ...

Rốp ...Rốp ...Âm thanh vang chát chúa.Song phương đình thủ.Cánh tay tả của Lý Hằng xuôi xuống bất động.Hồi lâu y mới chậm chậm cất tiếng:

- Tại hạ mạn phép đi trước.Nhị vị khá tua cẩn thận ...

Vị trưởng ban truy tâm lạng mình ra cửa.Hắc hộ pháp lạng thỉnh nhìn bóng người vừa xuất hiện.Sắc mặt của vị hộ pháp Cổ Loa phái thay đổi thấy rõ dường như ông ta sớm nhận ra lai lịch của người vừa xuất hiện.

Người lạ đứng im không nói lời nào.Bạch hộ pháp bước nhanh tới đứng song song với Hắc hộ pháp.Giọng nói của Bạch hộ pháp trầm xuống thật thấp:

- Bách Diện Thư Sinh ...Thật là tam sinh hữu hạnh ...

Nghịch Cước Lê Hào lẩm bẩm:

- Số của mình xui thật ...

Vành môi của Bách Diện Thư Sinh hơi nhếch thành nụ cười:

- Lão phu tới đây để áp tải tù nhân về Hoa Lư.Cho dù nhị vị liên thủ cũng không chống cự được ...

Dù không có thái độ khác lạ song Hắc Bạch hộ pháp đều nghĩ lời nói của đối phương chẳng sai sự thực lắm.Bách Diện Thư Sinh là thủ lĩnh phe hắc đạo,nổi danh giang hồ qua công phu Bách Biến bao gồm ba tuyệt kỹ Bách Biến Quyền,Bách Biến Áo Bộ và thuật hoá trang thần diệu.Người ta đồn chưa có ai biết được mặt thật của người thư sinh trăm mặt.

Vị phó thủ lĩnh đoàn do thám nhìn Hắc hộ pháp:

- Các hạ đánh trúng Lý Hằng ở chiêu thứ tám.Phần ta sẽ đánh bại nhị vị trong năm chiêu ...

- Nếu quá năm chiêu thời sao ...

Lê Hào vọt miệng hỏi liền.Bách Diện Thư Sinh cười lạnh:

- Nếu quá năm chiêu thời ta sẽ đích thân can thiệp để Đỗ Hậu mặc tình muốn đi đâu thì đi ...

Hắc Bạch hộ pháp chuyển bộ;một đứng sau lưng còn một đứng trước mặt đối phương.Tay tả gấp thành hình thước thợ đưa lên ngang mặt còn tay hữu gấp lại cong cong án tại đan điền;Bạch hộ pháp triển khai Đao Kiếm Quyền,một tuyệt kỹ tân kỳ và độc đáo nhất của phái Cổ Loa trong vòng năm chục năm nay.Người ta đồn cách đây hơn năm mươi năm,vị chưởng môn phái Cổ Loa đã

duyên danh trong giang hồ bằng một tuyệt kỹ tên là Đao Kiếm Quyền, thứ quyền thuật lấy từ cái ý của Thục gia đao kiếm pháp.

Bạch hộ pháp triển Đao Kiếm quyền còn Hắc hộ pháp trở ngón đòn vô vật lừng danh để đối đầu với Bách Diện Thư Sinh. Chỉ cần chi trì được năm chiêu họ sẽ qua cơn nguy hiểm. Vốn vẹn năm chiêu thôi xong làm được không phải dễ dàng bởi vì Bách Diện Thư Sinh thành danh giang hồ không phải là lời nói ngoa.

Thông tay nhìn đối phương phòng thủ một cách kín đáo, Bách Diện Thư Sinh vuốt râu cười:

- Đao kiếm quyền và ngón đòn vô vật hay thật nhưng nhị vị cũng chẳng chi trì được lâu. Điều này không phải tại công phu dở mà chỉ tại người thi triển kém tài ...

Chữ “ tài” vừa buông thân ảnh Bách Diện Thư Sinh loáng động tợ điện chớp. Đứng ngoài nhìn vào Lê Hào thấy đầu trường xuất hiện trăm nghìn bóng ảnh chập chờn bay lượn nhảy múa nhanh tới độ biến thành một dãy hình bóng trùng trùng điệp điệp chồng chất lên nhau. Lê Hào hoa cả mắt không tài nào phân biệt được đâu là bóng, đâu là hình, đâu là ảnh và đâu là người thực. Hắc Bạch hộ pháp cũng nằm trong tình trạng trên. Dù với nhãn lực tinh tường họ chỉ thấy đầu trường biến thành trăm ngàn bóng ảnh dày đặc và khít khao. Hình pha bóng, bóng trộn ảnh rồi ảnh lẫn với người thực khiến họ khó lòng nhận ra đâu là thực hư chân giả.

Biết không còn cách nào hơn hai vị hộ pháp xuất chiêu phòng thủ một cách thận trọng. Họ chỉ cần thủ để qua năm chiêu.

- Chiêu thứ tư ...ha ...ha ...ha ...

Bách Diện Thư Sinh nói lớn lồng trong tiếng cười lồng lộng đồng lúc thân ảnh nổi trùng trùng điệp điệp. Lão thi triển Bách Biến Ảo Bộ nhanh tới độ thân ảnh biến thành dãy tinh quang kéo dài liên tiếp. Bịch ...Bịch ...Chỉ cần nghe âm thanh này Lê Hào cũng biết Hắc Bạch hộ pháp đã bị đối thủ đánh trúng rồi.

Song phương đình thủ. Nét mặt xanh dờn, khoé miệng rỉ máu tươi, Bạch hộ pháp đứng im không nói gì hết. Điều này chứng tỏ thương thế của ông ta khá nặng. Phần Hắc hộ pháp trông còn thảm hại hơn. Cánh tay hữu xụi lơ, thân áo trước rách tả tơi phô cả áo lót, ông ta đứng im an thần định khí đoạn khắc ra bùm máu tươi. Lê Hào nhẹ lắc đầu thâm khiếp đảm trước bản lĩnh cao siêu của Bách Diện Thư Sinh. Y nghĩ bản lĩnh họ Bách còn cao hơn thân phụ y mấy bậc. Đánh bại hai vị hộ pháp phái Cổ Loa thời cũng có người, song chỉ trong vòng năm chiêu Lê Hào nghĩ trong giới giang hồ hiếm người làm được. Từ lâu y có chút tự hào về vũ thuật gia truyền của dòng họ nhưng nay chứng kiến Bách Diện Thư Sinh trở tài y mới biết mình tài cao thời sẽ có người cao tài hơn mình.

Hương về chỗ Lê Hào và Đỗ Hậu đứng Bách Diện Thư sinh nghiêm giọng:

- Người là con của Lê Hùng?

Lê Hào gật đầu:

- Chính tại hạ. Bách phó thủ lĩnh biết gia phụ?

Lão già họ Bách hừ tiếng nhỏ:

- Không phải ta sợ danh Tử Cước mà vì ta phục tính hào hiệp của Lê Hùng nên mới lưu mạng sống của người. Bây giờ người muốn đi với ta về Hoa Lư hay muốn ta xách cổ người ...

Lê Hào nhún vai cười nhẹ:

- Lão tiên bói đã nói thế chắc tôi không còn chọn lựa nào khác hơn ...

Bách Diện Thư Sinh vẫy tay. Thủ hạ của lão bước tới điệu tù nhân ra khỏi miếu.

Con đường từ huyện Gia Viễn về Hoa Lư vắng không bóng người đi lại. Núi non chập chùng. Rừng lá xanh um. Những ngọn đồi cao thấp tiếp nối nhau. Con đường đất đỏ hơi lầy lội sau cơn mưa ngày hôm qua.

Kẻ cầm sỏ giang hồ thả bước. Chân mang giày rom, đầu đội nón to, vũ phục màu lam cũ mèm, gói hành lý nhỏ trên vai, y cúi đầu đều bước. Đường như bận suy nghĩ chuyện gì y không màng nhìn ngắm phong cảnh hùng vĩ và ngoạn mục của núi rừng. Y hơi ngoảnh đầu nhìn lại khi thoáng nghe tiếng vó ngựa xa xa. Súc ngựa chạy nhanh khôn tả. Mới thoáng nghe mà đã thấy bóng một cỗ xe đen xì vùn vụt lao tới.

- Tránh đường ... tránh đường ...

Miệng la, tay vung chiếc roi dài gã phu xe điều khiển cỗ xe phi nước đại. Nghe tiếng hò hét kẻ cầm sỏ giang hồ vội vả tạt bộ vào lề nhường đường. Có lẽ tức bực vì khách bộ hành chậm chạp nên khi xe vừa vượt qua gã phu xe vung ngọn roi da quất xuống đầu người khách đi bộ đang đứng bên lề đường. Một bóng người chuyển động cùng lúc gã phu xe bay tuốt xuống lề. Bốn con chiến mã hạng nhất đang phi nước đại dường như bị sức lực vô hình ghì cứng lại khiến chúng nhảy dựng lên đồng thời cất tiếng hí dài. Cỗ xe lao đao giây lát mới lấy lại thăng bằng.

Từ trong lòng xe buồng rèm kín mít hai bóng người tung mình nhảy xuống đất.

- Người là ai mà dám cả gan chặn đường nhân viên của đoàn do thám triều đình. Xung tên đi rồi chịu chết ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ nhếch môi cười. Y liếc nhanh hai nhân viên do thám rồi chăm chú vào cỗ xe ngựa buồng rèm kín mít.

- Nhị vị thuộc ban nào của đoàn do thám?

Nhồi nhồi thanh đoản đao trong tay một tên sảng giọng:

- Ban truy tầm. Bộ người chán sống rồi hay sao mà cản đường bọn ta ...

Vành môi kẻ cầm sỏ giang hồ hơi nhếch thành nụ cười:

- Tốt lắm ... Tại hạ cũng đang muốn nói chuyện cùng bậc bề trên của nhị vị

...

Dứt lời y khoa chân bước đến gần cỗ xe ngựa. Một nhân viên do thám tạt bộ chặn đường:

- Đứng lại ... Người mà bước tới một bước nữa là chết không toàn thân ...

- Các hạ không cản được ta đâu ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ buông gọn. Tên do thám gằn giọng

- Người mà đụng tới cỗ xe là chết chẳng kịp ngáp ...

Câu nói của hắn vô tình khơi động tính hiếu kỳ của kẻ cầm sỏ giang hồ. Trong xe phải chứa một nhân vật nào đặc biệt hay quan trọng lắm nên hai nhân viên do thám mới cấm cản. Y đưa tay mở cửa. Rẹt ... Ánh đao loè chớp cùng với đao quang xé gió re re ập tới hậu tâm kẻ cầm sỏ giang hồ. Tuy không thấy nhưng bằng thính giác cực tinh y vung tay chụp trúng cổ tay địch thủ xong văng mạnh. Tựa con diều bị đứt dây tên do thám bay lên không rồi rơi phịch xuống đất nằm im lìm.

- Giới ...

Lòng trong tiếng nói tên do thám thứ nhì lao vào sát đối phương. Bịch ... Bịch ... Đánh trúng kẻ địch hai quyền mà hắn cảm thấy như đánh vào vật gì cứng rắn hơn sắt đá khiến cho hai bàn tay đau ê ẩm. Chưa kịp phát chiêu tiếp hắn nghe huyết đàn trung đau nhói rồi ngã vật ra đất.

Không nhìn tới hai nhân viên do thám kẻ cầm sỏ giang hồ mở cửa xe. Ngoài sự tiên đoán y thấy bốn người ngồi trong lòng xe chật hẹp. Hai thanh niên trẻ tuổi đều có vẻ bình thường song hai ông lão thần sắc đã dượi như bị thương hay bệnh hoạn một cách trầm trọng.

- Chư vị là ai?

Kẻ cầm sỏ giang hồ lên tiếng hỏi và một thanh niên mau mắn đáp:

- Tôi tên là Lê Hào, bạn tôi đây tên Đỗ Hậu, còn hai vị này là Hắc Bạch hộ pháp của phái Cổ Loa. Chúng tôi bị đoàn do thám bắt giải về Hoa Lư ...

Khẽ gật đầu kẻ cầm sỏ giang hồ chăm chú nhìn Hắc Bạch hộ pháp. Lát sau y trầm trầm cất tiếng:

- Tuy chưa từng gặp gỡ song tại hạ hằng nghe thiên hạ ca tụng về đức độ lẫn tài năng của nhị vị nhiều lắm. Nhị vị bị nội thương trầm trọng cần phải được chữa trị tức khắc ...

Húng hắng ho Bạch hộ pháp gật đầu:

- Chúng tôi bị Bách Diện Thư Sinh đả thương ...

Dường như có chút biến đổi trên khuôn mặt của kẻ cầm sỏ giang hồ. Trâm ngâm giây lát y đóng cửa xe lại đoạn nhảy lên ghế ngồi điều khiển cỗ xe quay đầu chạy ngược về hướng Gia Viễn. Khoảng xế chiều gần tới Gia Viễn y đánh xe rẽ vào con đường mòn. Trông xa xa có ngôi nhà y thúc ngựa chạy tới. Đến nơi y mới nhận ra đó là ngôi nhà khá lớn bị bỏ hoang. Dừng xe y nói nhỏ:

- Chư vị vào nhà nghỉ ngơi qua đêm nay xong sáng mai ta sẽ tính chuyện sau ...

Bước xuống xe đứng nhìn quanh quất Lê Hào nói:

- Thế nào đoàn do thám cũng tìm ra tông tích của chúng ta ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ thân nhiên gật đầu:

- Tại hạ biết điều đó cho nên không nhọc sức xoá đi vết tích. Đoàn do thám người đông thế mạnh thêm giàu kinh nghiệm truy lùng tất nhiên sẽ tìm ra tông tích của chúng ta. Túc hạ đừng lo lắng. Nếu họ tới tại hạ sẽ đích thân hầu tiếp ...

Lê Hào bán tín bán nghi song im lặng không nói. Y không tin người khách lạ đơn độc đủ sức chống lại đoàn do thám Hoa Lư. Năm người vào khách sảnh. Mùi ẩm mốc xông lên chứng tỏ ngôi nhà đã bị bỏ hoang từ lâu. Màng nhện giăng khắp nơi. Đợi cho mọi người an toa, xong kẻ cầm sỏ giang hồ nói với Hắc Bạch hộ pháp:

- Tại hạ có thuốc chữa thương tuy không chữa dứt được nội thương của nhị vị song có thể ngăn không cho thương thế trầm trọng hơn hầu nhị vị có thể chi trì cho tới lúc về tới Cổ Loa ...

Y trao hai hoàn thuốc bọc sáp cẩn thận cho Hắc Bạch hộ pháp xong lấy lương khô đưa cho Lê Hào và Đỗ Hậu. Tự mình ngồi quay lưng về hướng cửa chính y trầm trầm lên tiếng:

- Chư vị nên lợi dụng chút thời giờ ngắn ngủi này để nghỉ ngơi. Ngày mai chúng ta sẽ cần dùng tới sức lực rất nhiều ...

Dứt lời y im lặng triển công phu trầm tĩnh. Hai vị hộ pháp không đợi nhắc đã an thần định khí cố gắng vận dụng nội lực chữa trị thương thế. Chỉ có Lê Hào ngồi ngó quanh quất. Y chăm chú quan sát người khách lạ đang chìm mất trong công phu trầm tĩnh. Ngõ xếp bằng trên mặt đất, bàn chân phải đặt lên đùi trái, bàn chân trái đặt lên đùi phải, bàn tay trái đặt lên trên bàn tay phải, hai ngón tay cái chỉ vừa chạm nhau án ngay đan điền, lưng thẳng người ngay, hai mắt mở lớn và

bất động nhìn vào khoảng không trước mặt; người khách lạ ngồi yên trong tư thế kỳ lạ thật vững vàng và cũng thật an nhàn thanh thản.

Thời gian trì trệ trôi qua. Bạch hộ pháp thở hơi dài mở mắt nói lớn:

- Thuộc hay thật ... Lão phu cảm thấy khoẻ khoắn nhiều ...

Hắc hộ pháp tăng hắng tiếng nhỏ rồi nói với giọng thành khẩn:

- Lão phu cũng biết bậc tuấn kiệt như các hạ thi ơn bất cầu báo vậy chỉ xin được biết tính danh ...

Giọng nói trầm và chậm rãi vang lên buổi chiều sắp tắt nắng:

- Tính danh thời tại hạ tạm thời không tiện tiết lộ; vậy chư vị cứ gọi tại hạ bằng cái danh “kẻ cầm sỏ giang hồ”.

Già dặn, kinh lịch và giàu công phu trầm tĩnh như Hắc Bạch hộ pháp còn phải buột miệng kêu thành tiếng kinh ngạc hướng hồ gì Nghịch Cước Lê Hào. Không nhận được y la lớn:

- Kẻ cầm sỏ giang hồ ... Cái gì ... Các hạ là kẻ cầm sỏ giang hồ ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ cười nhẹ thong thả nói:

- Chính tại hạ. Chưa từng gặp gỡ nhưng tại hạ rất ngưỡng mộ tính hào hiệp của Lê trang chủ nhất là cú thoái mã cước lừng danh ...

Không nói lời cảm ơn Lê Hào cứ lăm bằm:

- Kho ùtin quá ... khó tin quá ...

Quay sang Hắc Bạch hộ pháp kẻ cầm sỏ giang hồ hỏi:

- Tại hạ mạn phép hỏi có gì mà chư vị bị đoàn do thám bắt giữ?

Bạch hộ pháp thở dài chép miệng:

- Chuyện dài dòng lắm thưa túc hạ. Nó bắt đầu từ cái chết của cố chương môn và nhất là cái chết của tiên đế ...

Gật đầu kẻ cầm sỏ giang hồ hắng giọng:

- Tệ sư phụ và cố chương môn của quý phái có chút thân tình ...

Y nói tới đó rồi bỏ lững dường như không muốn tiết lộ thêm.

- Ngay sau khi lên ngôi vua tiên đế lập tức tưởng thưởng cho các vũ sĩ giang hồ từng đổ xương máu trong cuộc binh loạn mười hai sứ. Ai muốn chức tước người ban cho chức tước; kẻ nào muốn tiền bạc hoặc đất đai người cho tiền bạc đất đai. Nói trắng ra là tiên đế đã tưởng thưởng một cách xứng đáng và công bằng cho bất cứ ai có công trạng giúp người dựng nghiệp đế. Riêng phần cố chương môn tiên đế ân cần lưu giữ để chỉ huy đoàn do thám. Thừa hiểu tuy tiên đế đã lên ngôi tôn song thế lực chưa vững chãi, lòng người vẫn còn ly tán nên cố chương môn bằng lòng lưu lại Hoa Lư với ý định kiên toàn và bành trướng đoàn

do thám thành một lực lượng đông đảo có khả năng nghe biết đồng thời đập tan bất cứ cuộc nổi loạn nào trong trứng nước. Từ đó đoàn do thám mà đại diện là cố chương môn trở thành cánh tay mặt của tiên đế. Nhưng ...

Bạch hộ pháp thở hơi dài áo não. Hắc hộ pháp háng giọng tiếp:

- Đúng một tháng trước ngày tiên đế băng hà phái Cổ Loa nhận được hung tin cố chương môn ngoa. bệnh qua đời ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ lắc đầu:

- Ngoa. bệnh ... Một cao thủ nhất đẳng giang hồ như Trần chương môn, nội ngoại công phu đều luyện tới mức hoa? hầu mà lại bị bệnh qua đời ... Chuyện nghe mơ hồ và khó tin quá ...

Bạch hộ pháp lại mở lời:

- Túc hạ nói đúng. Toàn thể đệ tử phái Cổ Loa cũng không tin chuyện đó. Vị chương môn đương nhiệm lập tức phái hai lão phu thông lĩnh mười hai đệ tử tới Hoa Lư mang xác cố chương môn về Cổ Loa. Dù qua nhiều lần khám nghiệm tử thi tề phái cũng không tìm ra nguyên uỷ về cái chết của cố chương môn. Chuyện đó còn nóng hôi hổi thời tháng sau tiên đế lại băng hà ...

Trầm ngâm nghĩ ngợi thật lâu kẻ cầm sỏ giang hồ lên tiếng:

- Tại hạ không nghĩ cố chương môn của quý phái bị bệnh chết ...

Hắc Bạch hộ pháp cũng gật đầu đồng ý:

- Ai ai cũng đều nghĩ như túc hạ, ã song lại không đoán ra cố chương môn chết vì lý do gì ...

- Không chết vì đao kiếm hoặc bệnh hoạn tất nhiên Trần chương môn phải chết vì lý do khác như bị đầu độc ...

Bạch hộ pháp cười nhẹ thốt:

- Lão phu cũng nghĩ đến chuyện cố chương môn bị hạ độc nhưng khám nghiệm thi thể lại không phát giác ra điều gì khác lạ. Có thể cố chương môn bị chết bởi thứ chất độc vô sắc vô hương và khi phát tác không lưu lại vết tích nào trên cơ thể ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ gật gù:

- Có thể lắm. Tại hạ không tin một bậc tôn sư võ học lại chết vì ngoa. bệnh bất thành linh ngoại trừ những trường hợp đặc biệt như bị tẩu hoa? nhập ma hay trúng độc ...

Hắc hộ pháp lại lên tiếng:

- Tề phái đã bí mật thăm dò cùng cất vấn những tay chuyên dụng độc của giới giang hồ nước ta. Tuy nhiên không một ai hội đủ yếu tố để nói là liên quan tới cái chết của cố chương môn ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ lên tiếng ngắt ngang lời của Hắc hộ pháp:

- Nhị vị nói tiên đế băng đúng một tháng sau ngày Trần chương môn tạ thế

...

Bạch hộ pháp gật đầu xác nhận và kẻ cầm sỏ giang hồ hỏi tiếp:

- Nhị vị nghĩ cái chết của Trần chương môn có liên hệ tới cái chết của tiên đế. Nói cách khác là hai cái chết liên hệ lẫn nhau ...

- Tệ phái có nghĩ đến điều này. Muốn hành thích tiên đế thủ phạm phải loại trừ cố chương môn vì người là thủ lĩnh đoàn do thám, chịu trách nhiệm về sự an nguy của tiên đế ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ gật đầu lẩm bẫm:

- Có lý lắm ... Đốn cây phải chặt cành ...

Đang nói đột nhiên y dừng lại ngưng thần lắng tai nghe ngóng đoạn lên tiếng:

- Có người tới. Chư vị để mặc tại hạ đối phó ...

Lát sau Hắc Bạch hộ pháp và Lê Hào đều nghe rõ tiếng bước chân của người lạ.

- Ba người tới ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ lên tiếng. Một giọng nói trong và rõ vang vang ngoài sân.

- Hắc bạch hộ pháp ... Nhị vị không trốn tránh được đâu. Đoàn do thám đã huy động tứ ban với mấy trăm nhân viên có mặt trong vòng trăm dặm quanh đây. Nhị vị chỉ có phép thăng thiên hay độn thổ may ra mới trốn về Cổ Loa được

...

Vành môi hơi nhếch thành nụ cười kẻ cầm sỏ giang hồ cao giọng:

- Nghe đồn đoàn do thám ý thế triều đình khinh khi các đồng đạo giang hồ; nay chứng kiến mới biết lời đồn không ngoa. Kẻ cầm sỏ giang hồ ta sẽ xoá tên bất cứ ai chạm tới nhị vị hộ pháp phái Cổ Loa dù người đó không có tên trong sỏ giang hồ ...

Nhân viên do thám nín liềm không dám nói nữa. Nhìn bốn người trong nhà tay kiếm phiêu bạt giang hồ cười thốt:

- Ít ra cái danh của tại hạ cũng hù được năm ba người ...

Lê Hào cười lớn. Hắc Bạch hộ pháp cũng mỉm cười vì lời nói đùa. Họ im lặng khi nghe tiếng bước chân nhẹ vang lên. Chỉ cần nghe tiếng bước chân nhẹ êm, nhặt khoan đều đặn họ biết người sắp đến có trình độ võ thuật cao siêu.

Kẻ cầm sỏ giang hồ bình tĩnh quan sát người vừa bước vào cửa. Y phục đỏ, chân quần xà cạp đỏ, mái tóc đen dài chấm vai, áo choàng màu đỏ phết đất, mắt đen và sáng long lanh; người lạ có dáng vẻ thần bí và ngạo nghễ.

- Trong chur vị ai là kẻ cầm sỏ giang hồ?

- Chính tại hạ ...

Người lạ buông lời. Kẻ cầm sỏ giang hồ lên tiếng. Người hỏi đã gọn mà kẻ đáp còn gọn hơn.

- Các hạ biết ta là ai không?

Người lạ lại lên tiếng hỏi. Nụ cười khinh bạc đọng trên môi kẻ cầm sỏ giang hồ buông giọng lững lơ:

- Tại hạ không cần thiết phải biết. Biết cũng tốt mà không biết cũng chẳng sao ...

Ánh mắt của người lạ chột bốc ngời hung quang và bàn tay đặt lên chuôi kiếm như sắp sửa động thủ.

- Ta là Sát Nhân Kiếm Trần Bình, tân trưởng ban ám sát đoàn do thám Hoa Lu

Sắc diện không chút biến đổi kẻ cầm sỏ giang hồ trầm giọng:

- Tại hạ có gặp qua Huyết Kiếm Châu Đăng, vị trưởng ban tiền nhiệm của các hạ ...

Sát Nhân Kiếm Trần Bình nghiêng răng và tiếng nói của hắn chứa đầy giận dữ:

- Nếu không có lệnh trên ta đã giết các hạ từ lâu rồi ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ lắc đầu:

- Rất nhiều người đã nói như các hạ mà chưa ai đủ tài làm được ...

Trần Bình giận xanh mặt. Không nói tiếng nào hắn đạp bộ bước dài. Keng ... Âm thanh của kiếm rút ra khỏi vỏ vừa vang mũi kiếm nhọn hoắt chập chờn nơi ngực địch thủ. Kẻ cầm sỏ giang hồ lùi bộ một bước.

- Giỏi ...

Vị tân trưởng ban ám sát đoàn do thám Hoa Lu sấn tới. Mũi kiếm xanh lè vút tới mục tiêu nhanh hơn ánh chớp rồi một biến thành ba, ba thành chín, chín thành tám mươi một và cứ như thế mà biến hoá ra nghìn vạn bóng ảnh nhảy múa, bay lượn chập chờn trong không khí. Không hổ danh Sát Nhân Kiếm Trần Bình thi triển một chiêu kiếm thần tốc, biến ảo và kinh lực sung mãn vô song.

Kẻ cầm sỏ giang hồ lùi một bước nữa. Trần Bình đình thủ hỏi:

- Các hạ không muốn động thủ?

Chăm chú nhìn vị tân trưởng ban ám sát đoàn do thám kẻ cầm sỏ giang hồ hỏi lại:

- Các hạ muốn ta động thủ?

- Phải. Ta muốn các hạ động thủ. Ta muốn thấy chiêu kiếm giết người của các hạ.

Kẻ cầm sỏ giang hồ nhếch môi cười:

- Chỉ e các hạ không thấy kịp ...

Rẹt ...Rẹt ...Lòng giữa hai âm thanh này là âm thanh của sắt thép xuyên qua da thịt con người. Sát Nhân Kiếm Trần Bình, tân trưởng ban ám sát đoàn do thám Hoa Lu ngã úp mặt xuống đất ngay dưới chân đối thủ.

Hắc Bạch hộ pháp lặng nhìn nhau. Dĩ nhiên họ nghe giang hồ truyền tụng về thứ kiếm thuật giết ruồi độc địa nhưng hôm nay mục kích họ mới công nhận trên đời này chưa chắc có người nào đủ khả năng hoá giải chiêu kiếm giết ruồi tuyệt độc của kẻ cầm sỏ giang hồ. Y tôi luyện được thuật xử kiếm thần tốc tới độ nhanh hơn phản ứng của một vũ sĩ dù là nhất đẳng cao thủ giang hồ. Ngay chính họ chú tâm cách mấy cũng chỉ nghe được âm thanh của kiếm rút ra rồi tra vào vỏ thôi. Nhưng khi họ nghe được âm thanh thời mũi kiếm đã đâm trúng mục tiêu.

- Chư vị đã tới tại sao lại không vào ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ nói lớn. Có tiếng tăng hắng xong trong bóng đêm xuất hiện năm ông lão. Năm người tuổi khá cao ước ngoài sáu mươi, mặc y phục bằng lụa năm màu khác nhau gồm đen, đỏ, trắng, vàng và xanh.

- Dám hỏi các hạ thuộc bang phái hoặc gia trang nào trong cõi giang hồ?

Ông lão áo đen lên tiếng hỏi. Quan sát đối phương giây lát kẻ cầm sỏ giang hồ trả lời:

- Tệ sư phụ là một kẻ vô danh dù nói ra chư vị cũng không biết đâu ...

Hơi cau đôi mày bạc ông lão áo đen nghiêm giọng:

- Lão phu chỉ ngại đụng chạm tới người quen hay bằng hữu thôi. Các hạ không chịu thông báo tính danh thời chớ trách ngu lão trưởng ban ta nặng tay.

Kẻ cầm sỏ giang hồ lùi vào chỗ trống. Ngủ lão trưởng ban của đoàn do thám chia nhau vây chặt đối thủ. Hắc hộ pháp chột ứng tiếng:

- Ngủ lão trưởng ban là năm vị cựu trưởng ban của đoàn do thám đã qui ẩn giang hồ từ lâu. Vị áo đen là trưởng ban truy tầm, áo đỏ là ám sát, áo trắng là tin tức, áo xanh là điều tra còn áo vàng là bảo hoàng. Họ đã tạo ra một trận pháp có tên là Ngũ Ban Trận án theo kim mộc thủy hỏa? thổ. Túc hạ nên cẩn thận ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ cười nhẹ:

- Đa tạ lời khuyến cáo. Kẻ ra đoàn do thám cũng có lắm nhân tài ...

Ông lão áo đen dường như là thủ lĩnh của ngũ ban trưởng lão cất giọng khàn khàn:

- Cũng vì các hạ kiếm thuật thông thần cho nên vị thủ lĩnh đoàn do thám phải thân vờ ngũ lão trưởng ban tái xuất giang hồ. Kính mời các hạ thưởng thức ngũ ban trận pháp.

Bóng người cùng với màu sắc rực rỡ chuyển động. Mới đầu ngũ lão còn chậm bước đoạn dần dần nhanh hơn cùng với năm màu vàng đen trắng xanh đỏ hoà hợp thành một rừng màu sắc trùng trùng điệp điệp. Chỉ cần nhìn vào vòng màu sắc luân chuyển này người ta sẽ bị loạn thị tuyền rồi mê man ngất xỉu.

- Đánh ...

Liền theo hiệu lệnh tấn công ngũ lão nhất tề ra tay. Quyền, cước, triệt thủ, kiếm, chưởng, trảo, đao, côn dật trùng trùng cùng với kinh lực khủng khiếp ập vào đôi phương. Ít có người chống trả nổi hợp lực của ngũ lão trưởng ban.

Hắc Bạch hộ pháp và Lê Hào nhìn không chớp mắt với hi vọng thấy kẻ cầm sổ giang hồ thi triển kiếm thuật giết ruồi để hoá giải ngũ ban trận pháp. Họ biết nếu y bại, họ và y sẽ trở thành tù nhân của đoàn do thám. Tuy nhiên dù chú tâm theo dõi họ cũng chỉ thấy vòng tròn màu sắc luân lưu như nước chảy mây trôi.

Rẹt ... rẹt ... Bốn tiếng vang khô gọn. Vòng tròn màu sắc đình trệ. Hai ông lão áo vàng và áo xanh chệnh choạng lùi lại. Nơi yết hầu của họ hiện lên chấm đỏ rực màu máu. Phịch ... Phịch ... Hai người trong ngũ ban trưởng lão ngả úp mặt xuống nền đất lạnh tanh.

- Ngũ ban trận không thể hoá giải chiêu kiếm của tại hạ đâu. Không có tên trong sổ giang hồ chư vị đừng bắt tại hạ phải xoá tên chư vị ...

Dường như tự ái bị va chạm ba người còn lại của ngũ ban trưởng lão vẫn tiếp tục tấn công. Hộ không màng tới cái chết bởi vì thà chết vinh còn hơn sống nhục. Chẳng muốn phí sức kẻ cầm sổ giang hồ hất tay về sau ngay chỗ chuôi kiếm ló lên. Rẹt ... Rẹt ... Từng thân người ngã xuống nằm bất động trên mặt đất.

Đấu trường trở nên im lặng. Ngồi xếp bằng trên nền gạch ẩm ướt và rêu mốc, kẻ cầm sổ giang hồ cất giọng tiếp tục câu chuyện dang dở:

- Tại hạ nghe đồn tiên đế bị Đỗ Thích lên vào cung đâm chết ngay trên giường ngủ. Nhị vị biết Đỗ Thích là ai, làm gì không?

Bạch hộ pháp chép miệng thở dài:

- Dù mất thời gian dài cần kẻ điều tra tề phái cùng chỉ khám phá vài chi tiết mơ hồ cùng chứng cứ nhỏ nhặt cho nên không phanh phui ra bí mật và uẩn khúc bao quanh cái chết của tiên đế. Đỗ Thích vốn là một cao thủ nhị lưu của phe hắc đạo rồi đầu nhập vào đoàn do thám làm tới chức lại, một chức phận hèn mọn chuyên trông coi sổ sách giấy tờ trong đoàn do thám. Một đêm nằm ngủ mơ

thấy sao rơi vào miệng nên nghĩ mình sẽ được làm vua. Do đó hắn mới nuôi ý định hành thích tiên đế để lên làm vua ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ nhếch môi cười. Y không nói song ai cũng hiểu được nụ cười của y ám chỉ điều gì. Nếu có chút suy nghĩ và hiểu biết không ai tin vào lời nói vu vơ trên. Một thằng cha bá vợ chuyên môn giữ sổ sách giấy tờ lại có thể lên vào cung cầm một cách dễ dàng để đâm chết một ông vua nằm ngủ trên giường. Chuyện này nói ra con nít cũng không tin được.

Bạch hộ pháp lại tăng hắng tiếng nhỏ:

- Đó là lời thông báo chính thức của triều đình Hoa Lư về cái chết bí ẩn của tiên đế. Túc hạ chắc chưa có dịp gặp tiên đế?

Kẻ cầm sỏ giang hồ lắc đầu cười:

- Tại hạ kém may mắn để được diện kiến một đại hào kiệt như tiên đế. Tuy nhiên ...

Mỉm cười Bạch hộ pháp cao giọng:

- Qua cuộc dò xét riêng tư tệ phái được biết Đỗ Thích thuộc ban ám sát của đoàn do thám Hoa Lư ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ gật gù thốt:

- Như thế mới nhằm lý. Chỉ có nhân viên ban ám sát may ra mới giết chết được tiên đế ...

- Túc hạ lầm rồi. Dù là một vũ sĩ giang hồ cộng thêm nhân viên của ban ám sát Đỗ Thích cũng không đủ sức để giết chết tiên đế ...

- Nhị vị nói rằng tiên đế giỏi võ hơn Đỗ Thích?

Kẻ cầm sỏ giang hồ lên tiếng hỏi và Bạch hộ pháp chậm chậm gật đầu.

- Cũng vì lý do đó mà lão phu mới hỏi túc hạ đã gặp tiên đế chưa. Lúc còn bé tiên đế đã được một dị nhân truyền thụ võ thuật. Bản lĩnh của người có thể sánh ngang hàng với một cao thủ nhất đẳng giang hồ. Phong Lôi Quyền và Phong Lôi phủ pháp của người từng được các vũ sĩ lừng danh tán tụng và ngưỡng mộ. Không những thế tiên đế còn được các phái như Cổ Loa, Khai Quốc, Lạc Việt cùng nhiều gia trang, mỗi người, mỗi nhà truyền thụ cho vài ngón đòn giang hồ độc địa nhất. Ngay cả lão phu trong một lần ấn chứng võ thuật phải giao đấu hơn trăm hiệp, phải trở một vài tiểu xảo và đòn phép giang hồ mới thắng được tiên đế ...

- Nói như nhị vị thời Đỗ Thích không thể nào giết chết được tiên đế ...

Bạch hộ pháp gật đầu một cách mạnh dạn và quả quyết:

- Nếu đường hoàng giao đấu đừng nói một mình mà cỡ năm ba người như Đỗ Thích cũng không chạm tới áo của tiên đế ...

Gật gù kẻ cầm sỏ giang hồ vắn:

- Nhị vị quên rằng Đỗ Thích lên vào cung đâm chết tiên đế lúc người say rượu ngủ trên giường.Say rượu ngủ mê tiên đế đâu có đủ sức chống cự ...

Bạch hộ pháp liếc sang đồng bạn.Hắc hộ pháp thông thả hăng giọng:

- Ngay cả trường hợp tiên đế say rượu không chống cự Đỗ Thích cũng không thể giết chết tiên đế bởi vì người được Bát Đại Tướng bảo vệ một cách gắt gao và chặt chẽ.Tám viên hộ tướng trung thành hiện diện quanh tiên đế tựa hình với bóng.Tiên đế ăn họ ăn trước,uống họ uống trước,tiên đế đi đâu họ đi đó,tiên đế ngủ họ thức.Mỗi người trong nhóm Bát Đại Tướng có bản lĩnh ngang hàng với cao thủ nhất đẳng giang hồ ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ lắm bâm:

- Thế mà Đỗ Thích lại giết chết tiên đế.Phải có lý do đặc biệt,có điều gì bất ổn hoặc có kẻ hở để con kiến chui lọt ...

Hướng về Hắc Bạch hộ pháp đang ngồi yên trong bóng tối y cao giọng hỏi:

- Tại hạ nghe đồn đoàn do thám tuyên bố sẽ bắt giữ những ai nhúng tay vào việc điều tra về cái chết mờ ám của tiên đế ...

Gật đầu Hắc hộ pháp nói liền:

- Lời đồn đại không sai sự thực chút nào.Hai lão phu,Lê thiếu hiệp và Đỗ thiếu hiệp bị áp tải về Hoa Lư chỉ vì liên can vào vụ án tiên đế.Lão phu còn nghe phong phanh đoàn do thám sẽ có những biện pháp mạnh bạo và khắt khe với các vũ sĩ giang hồ từng được tiên đế trọng đãi ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ làm thỉnh ngộ mông ra cửa.Bóng tối mông lung.Gió thổi rì rào.

- Khoảng nửa đêm tại hạ sẽ hộ tống chư vị về Cổ Loa thành.Nếu không có gì trục trặc chắc cũng phải mất ba ngày đường ...

- Chắc túc hạ chưa tường là sau khi tiên đế băng,phái Cổ Loa đã rút về một địa điểm bí mật trong vùng rừng núi hoang vu thuộc Hoàng Liên Sơn ...

Đôi mày hơi cau lại xong kẻ cầm sỏ giang hồ nói với giọng bình thản:

- Thế ư.Từ đây về rặng núi Hoàng Liên đường xa mấy trăm dặm.Tại hạ mời chư vị nghỉ ngơi giây lát ...

Thời gian trôi chậm chậm trôi.Kẻ cầm sỏ giang hồ chột đứng lên.Mang kiếm vào vai trái và gói hành lý nhỏ vào vai bên phải y hăng giọng:

- Chư vị sẵn sàng?

- Tại hạ sẵn sàng nhưng chúng ta đi bằng cách nào?

Lê Hào hỏi.Kẻ cầm sỏ giang hồ đáp:

- Cổ xe ngựa ngoài kia. Tại hạ biết đi như thế ta không thể nào thoát khỏi sự truy lùng của đoàn do thám. Tuy nhiên ta không có cách nào thuận tiện hơn. Nhị vị thương thế chưa lành nếu đi bộ phải mất thời gian lâu hơn mới về tới Hoàng Liên sơn. Vả lại nếu đoàn do thám muốn tấn công ta họ đã làm rồi. Dù ta có đi bộ họ cũng tìm ra tông tích một cách dễ dàng. Do đó tại hạ nghĩ ta dùng xe an toàn và nhàn hạ hơn ...

Bốn người kia im lìm leo lên xe. Ngồi ở ngoài làm phu kẻ cầm sỏ giang hồ thoáng thấy những bóng đen di động trong đêm tối. Không nói gì y lẳng lẳng điều khiển cổ xe ngựa ngược ra đường lớn.

Vô Hình Đao Tôn Nhật và Tử Cước Lê Hùng ngồi đối diện trong một quán rượu nhỏ cất ngay tại ngã ba sông Lô.

- Tôi từ nam ra bắc gặp Tôn huynh để bàn chuyện quan trọng ...

Đưa chén rượu lên tỏ ý mời bạn Tôn Nhật cười nhẹ:

- Mời Lê huynh cho nghe cao kiến ...

Tọa ngắm rượu Lê Hùng thở dài:

- Chuyện mà tôi muốn bàn với huynh là cái chết của tiên đế. Tôi với huynh từng được tiên đế trọng đãi xem như bằng hữu tâm giao lại còn ban cho chức tước, điền thổ, bổng lộc kể sao cho hết. Chúng ta sống trong giàu sang sung sướng là do lòng độ lượng của tiên đế. Than ôi bậc đại anh hùng như tiên đế lại chết một cách bất minh và mờ ám. Đêm đêm mỗi lần nghĩ đến cái chết của tiên đế tôi lại sồn sảng trong lòng, ăn chẳng ngon ngủ không yên. Nếu không làm sáng tỏ cái chết của tiên đế thì tâm mình không yên mà tai còn nghe tiếng đời chê bai đàm tiếu. Nếu không lôi được kẻ chủ mưu hành thích tiên đế thì sau này còn mặt mũi nào dám gặp người nơi suối vàng ...

Tôn Nhật ngồi im. Mắt nhìn ra mặt sông mênh mông ông ta chợt buông tiếng thở dài:

- Sau khi tiên đế băng tôi lúc nào cũng canh cánh bên lòng một điều là làm sáng tỏ cái chết bất minh của người ...

Ngừng lại uống cạn ly rượu tay đao hạng nhất của giới giang hồ Đại Việt cười sang sảng:

- Tôi nghĩ chúng ta cần phải tái xuất giang hồ. Lê huynh đồng ý không?

- Tôi gặp Tôn huynh cũng vì chuyện đó. Ta cần có thêm vài bằng hữu trợ giúp. Muốn phanh phui ra những bí ẩn bao quanh cái chết của tiên đế đồng thời vạch mặt chính phạm ra trước ánh sáng công lý; tôi nghĩ chuyện đó hai chúng ta không đủ sức ...

Vừa nói Lê Hùng vừa đứng lên. Đặt nén bạc xuống bàn Tôn Nhật nói:

- Ngoài chuyện của tiên đế tôi còn muốn truy nguyên về cái chết của thằng cháu nội đích tôn.Nó bị chết dưới tay một kiếm sĩ vô danh và lạ hoắc ở Nghệ An.

- Tôn huynh định nói tới kẻ cầm sỏ giang hồ ...

Vô Hình Dao Tôn Nhật gật đầu:

- Chính y.Không ai biết được tính danh,lai lịch cùng sư môn của gã.Tuy nhiên giang hồ đồn y luyện được thuật xử kiếm giết người độc địa gọi nôm na là kiếm thuật giết ruồi ...

Lê Hùng cười sang sảng.Tiếng cười bay theo gió vang vang mặt sông rộng

...

- Mình đi đâu Tôn huynh ...

Queo vào con đường chạy dọc bờ sông Tôn Nhật cười:

- Qua sông Đà kiếm lão Lâm rồi kéo lão xuống gặp Hồ Vũ Hoa ...

Bước song song với Tôn Nhật Lê Hùng tặc lưỡi:

- Chà ...Có thêm Lâm Quốc Tuấn và Hồ Vũ Hoa thì ta còn ngán ai nữa.U?a huynh không mang đao à?

Tôn Nhật cười lắc đầu:

- Có tuổi rồi tôi không thích mang vũ khí theo trông luộm thuộm lắm.Và lại tôi mới luyện được một tuyệt kỹ có tên là Triệt Thủ Dao nên muốn thử hai bàn tay này ...

Lê Hùng cũng cười thốt:

- Tôi cũng thế.Mấy năm nằm nhà tôi nghiên ngẫm và nghiên cứu để tạo ra một tuyệt kỹ lưu truyền cho hậu thế.Đạo chuyển cước gồm hai mươi bốn chiêu,bốn mươi tám thế ...

Tới bến đò họ lên thuyền băng qua sông Hồng.Nhìn mặt nước nhấp nhô Tôn Nhật thở dài khe khẽ.

Bách Diện Thư Sinh đứng im nhìn ra khung cửa sổ rộng.Nắng chiều dọi chênh chéch xuống khoảnh sân lát đá hoa cương nắng thính.Lão hơi quay đầu khi nghe có tiếng bước chân.Một thanh niên trạc hơn ba mươi xuất hiện.Đó chính là người thủ hạ tín cẩn của vị phó thủ lĩnh đoàn do thám Hoa Lư

- Trình phó thủ lĩnh. Nhân viên của ta đã mang thi thể Sát Nhân Kiếm Trần Bình và năm ngũ lão trưởng ban về tổng đàn Hoa Lư.Họ chết bởi tay kẻ cầm sỏ giang hồ ...

Hai bàn tay bóp chặt với nhau Bách Diện Thư Sinh lẩm bẩm:

- Kẻ cầm sỏ giang hồ ...Y là ai mà tôi luyện được thuật xử kiếm giết người độc địa.Y chính là mối lo không nhỏ của mình ...

Giọng nói của thuộc hạ vang đều đều:

- Nhân viên ta vẫn âm thầm bám sát kẻ địch.Theo báo cáo mới nhất thời hấn đang có mặt tại Hát giang,có lẽ sẽ nghỉ đêm ở bến đò sông Hát ...

Bách Diện Thư Sinh gật gù mái tóc hoa râm.Lát sau lão nghiêm giọng nói:

- Người mang lệnh ta tới toàn thể nhân viên ba ban truy tầm,tin tức và ám sát cứ âm thầm theo dõi kẻ địch cho tới khi nào có lệnh ta mới được hành động.Ta muốn biết hấn đi đâu,làm gì,ước hẹn với ai.Ta nghe phong phanh phái Cổ Loa đã bí mật rút về núi Hoàng Liên mà không biết đích xác tại đâu.Đây là dịp để ta khám phá ra chỗ trú ngụ của chúng ...

Vẫy tay cho thủ hạ rút lui Bách Diện Thư Sinh vẫn đứng yên bên cửa sổ.Thật lâu lão lẩm bẫm:

- Kẻ cầm sổ giang hồ ...Y là ai ...

Cổ xe bò nặng nề và chậm chạp lăn bánh trên con đường đất lầy lội dọc theo hữu ngạn sông Đà.Không khí lạnh lạnh ẩm hơi nước.Mặc áo to,đầu đội nón che khuất mặt mũi kẻ cầm sổ giang hồ trong lốt một người dân quê im lìm điều khiển đôi bò kéo cỗ xe chở đầy rơm rạ.

- Chư vị cảm thấy thoải mái chứ?

Kẻ cầm sổ giang hồ hỏi nhỏ.Từ trong đồng rơm vang lên giọng nói của Lê Hào:

- Tuy chật chội và ngứa ngáy song vẫn hơn các hạ phải chịu ướt át và lạnh lẽo.Phải chi có vò rượu uống chơi chắc tôi thoải mái nhiều hơn ...

Kẻ cầm sổ giang hồ nói nhỏ:

- Còn trẻ mà Lê huynh lại có tật lớn.Khi nào gặp chỗ bán rượu tôi sẽ mua cho huynh vò rượu tắm hạng nhất ...

Lê Hào cười sang sảng:

- Đa tạ.Các hạ đúng là tri kỷ của tôi ...

Kẻ cầm sổ giang hồ im lặng vểnh tai nghe ngóng.Với thính giác tinh tường y nghe có tiếng vó ngựa nện rầm rập trên mặt đường.Thoáng chốc ba thốt ngựa vọt qua mặt y.Ba kỵ mã vận sắc phục đen ngời vắt vẻo trên lưng ba chiến mã hạng nhất.Chùng khắc sau lại có ba thốt ngựa vọt qua.Kẻ cầm sổ giang hồ cau mày.Giọng nói của Bạch hộ pháp vang từ trong đồng rơm.

- Lão phu nghe có tiếng vó ngựa.Chắc họ là nhân viên của đoàn do thám?

Kẻ cầm sổ giang hồ gật đầu nói:

- Phải.Họ đi lại đông đảo và gấp rút chắc phải có việc chi quan trọng.Dường như họ đã tìm ra tông tích của chúng ta ...

Thật lâu mới có tiếng của Hắc hộ pháp trầm trầm cất lên:

- Lão phu nghĩ họ không bao giờ để thất lạc tông tích của chúng ta đâu. Tuy nhiên tại sao họ lại không ra tay bắt giữ. Đường như họ có ý định thâm kín nào khác ...

Lê Hào chợt xen vào câu chuyện:

- Dễ ợt. Tôi đoán họ muốn vớt một mẻ lưới thật lớn. Họ theo dấu bọn ta để tìm ra chỗ trú ngụ của Cổ Loa phái. Tôi nghĩ ...

Giọng nói của Bạch hộ pháp ngắt ngang lời Lê Hào:

- Thiếu hiệp nói đúng đấy. Kể từ ngày có chướng môn và nhất là sau khi tiên đế băng, phái Cổ Loa chính thức ra mặt chống lại triều đình. Đoàn do thám Hoa Lư và bản phái đã có nhiều đụng chạm đưa đến đổ máu. Hàng chục đệ tử phái Cổ Loa bị cầm tù tại tổng đàn do thám ...

- Nhị vị có cách nào thông báo về núi Hoàng Liên?

Kẻ cầm sổ giang hồ hỏi. Bạch hộ pháp đáp không do dự :

- Lão phu không cần thông báo bởi sớm muộn gì đệ tử Cổ Loa phái cũng tìm ra tung tích của chúng ta. Vùng này thuộc vào vùng ảnh hưởng của tệ phái. Chúng tôi đã thiết lập các trạm thông tin, liên lạc và tiếp viện. Tuy không trực tiếp ra mặt song lão phu đoán người của phái Cổ Loa đã nhận ra sự hiện diện của đoàn do thám. Lão phu đề nghị với túc hạ chúng ta không nên dùng xe ngựa mà dùng thuyền. Nếu có ai theo dõi ta biết liền ...

Kẻ cầm sổ giang hồ dừng xe bên lề đường. Bốn người từ trong đồng rơm chui ra. Đứng nhìn quanh quất Hắc hộ pháp giơ tay chỉ:

- Đằng kia có nhà. May ra chúng ta mua được thuyền ...

Đùng ... Âm thanh chợt nổ rền trên trời cao át cả lời vị hộ pháp phái Cổ Loa. Thoáng chốc bầu trời mờ mờ sương sáng lên ánh ngũ sắc rực rỡ. Bạch hộ pháp thở dài:

- Đó là lệnh báo động khẩn cấp được truyền đi bởi một nhân vật quan trọng ít nhất cấp trưởng ban. Trong vòng trăm dặm quanh đây sẽ đầy đặc nhân viên do thám. Hai đường thủy bộ, mọi hang cùn ngõ ngách đều có sự dòm chừng của đoàn do thám. Lão phu nghĩ chúng ta chẳng cần mượn thuyền làm gì ...

Lê Hào nhìn Bạch hộ pháp với ánh mắt dò hỏi. Vị hộ pháp cao niên và nhiều kinh nghiệm giang hồ nhẹ cười giải thích:

- Bốn người trong chúng ta không ai quen việc giao đấu trên nước và sành bơi lội. Nếu bị kẻ địch đục thủng thuyền chắc ta phải chết đuối ...

Kẻ cầm sổ giang hồ gật đầu:

- Tại hạ đồng ý. Còn đứng hai chân trên đất bằng tại hạ không chịu thua một cách dễ dàng ...

Hắc hộ pháp đỡ lời:

- Túc hạ chỉ cần chi trì cho tới sáng mai là tánh mạng của chúng ta sẽ được bảo đảm. Lão phu đoán chắc bản phái sẽ có mặt để giải vây ...

Vừa đi vừa nói chuyện lát sau họ tới xóm nhà nhỏ ước độ mấy chục nóc gia nằm cạnh bờ sông. Tạt vào quán cơm họ dùng tạm bữa cơm trưa. Lê Hào hí hửng khi mua được vò rượu với giá cắt cổ. Nghỉ ngơi giây lát họ hồi hả lên đường. Họ không để ý tới lão chủ quán biến mất trong rừng cây rậm rạp.

Trời xế chiều. Mây đen đùn kín góc trời. Ngược nhìn kẻ cầm sỏ giang hồ nói lớn:

- Mưa tới. Chúng ta mau kiếm chỗ trú mưa ...

Tung mình nhảy lên ngọn cây nhìn xong y nhảy xuống đất nói:

- Đằng kia có nhà. Chư vị đi theo tôi ...

Năm người cúi đầu rảo bước. Mưa bắt đầu rơi. Gió thổi mát mặt. Lát sau họ trông thấy ngôi nhà hiện mờ mờ trong màn mưa trắng xoá. Khi tới nơi họ mới biết đó là một ngôi miếu khá lớn do dân trong vùng lập nên để thờ cúng. Đền thấp mờ mờ. Mùi nhang phảng phất. Nền đất ẩm ướt song sạch sẽ. Ngồi dựa vào chiếc cột lớn chính giữa, hai chân xoay ra Lê Hào đưa vò rượu lên chiêu ngụm dài. Khà tiếng lớn, y tặc lưỡi nói một mình song dường như muốn nói với người chung quanh:

- Ngon thật. Cổ nhân nói rượu làm hư người nhưng ngấm ra lắm khi cũng giúp người ...

Hắc Bạch hộ pháp làm thình. Dường như họ có chuyện quan trọng cần suy nghĩ nên không chú tâm vào lời nói của Lê Hào. Đưa vò rượu cho Đỗ Hậu họ Lê hỏi:

- Đỗ huynh uống không?

Đỗ Hậu lắc đầu nhưng không hiểu nghĩ sao y lại đón lấy vò rượu. Uống ngụm nhỏ y tặc lưỡi:

- Cay quá ...

Lê Hào cười ha hả. Dường như Đỗ Hậu nói bằng giọng ghen ghen:

- Rượu tuy đắng và cay nhưng ngấm ra đầu bằng đắng cay của cuộc đời ...

Hắc Bạch hộ pháp nhẹ thờ dài. Tuổi ngoài sáu mươi dĩ nhiên họ đã trải qua nhiều nhọc nhằn và đắng cay trong đời sống. Đỗ Hậu còn trẻ mà lắm gian truân khổ sở, y đúng là kẻ bất hạnh.

Dùng tạm chút lương khô xong kẻ cầm sỏ giang hồ lẳng lặng ngồi luyện công. Biết mình cũng cần phải bồi dưỡng sức lực nên Hắc Bạch hộ pháp và Lê Hào ngồi im an thần định khí. Đỗ Hậu tựa lưng vào vách thiu thiu ngủ. Mưa vẫn rơi rả rích.

- Kẻ cầm sổ giang hồ ...Chỉ có phép thăng thiên độn thổ các hạ mới chạy thoát khỏi tay đoàn do thám.Nếu các hạ không chịu buông kiếm đầu hàng thì máu sẽ đổ nhiều lắm ...

Giọng nói rền rền trong không gian khiến cho Đỗ Hậu giật mình.Lê Hào và Hắc Bạch hộ pháp nhìn ra cửa miếu.Ánh mắt sáng rực của kẻ cầm sổ giang hồ chiếu vào ba bóng người đứng im trong bóng tối chập choạng.Thân ảnh nhích động và ba bóng người đứng sừng sững trong lòng miếu chật hẹp.Tách ...Đuốc cháy bập bùng cho năm người ngồi trong miếu thấy ba kẻ lạ tuổi ngoài bốn mươi,mặt sắc phục ba màu đen,đỏ và trắng.

- Tam vị là ai?

- Ba chúng ta là trưởng ban ám sát,truy tầm và tin tức của đoàn do thám Hoa Lu ...

Người mặc áo đỏ đứng giữa chính là trưởng ban ám sát vừa lên tiếng trả lời.

Vành môi của kẻ cầm sổ giang hồ hơi nhếch thành nụ cười khinh bạc:

- Đoàn do thám quả nhiên có lắm nhân tài.Người này vừa chết đã có kẻ khác thay thế liền ...

Khuôn mặt của ba trưởng ban bốc mờ sát khí khi nghe câu nói trên.

- Các hạ không còn dịp để giết người nữa đâu.Hơn trăm nhân viên do thám đã vây chặt chôn này.Các hạ không có cơ đào tẩu hướng hồ gì bốn người kia ...

Liếc vòng vây đầy đặc người giọng nói của tay kiếm giết người trầm xuống thành lạnh lùng:

- Tại hạ không có ý định chạy trốn.Tiếc thay đêm nay sẽ có vô số người chết oan ...

Thong thả đứng lên y ôm quyền thi lễ:

- Xin mời ...

Không nói lời nào vị trưởng ban ám sát đoàn do thám Hoa Lu đập bộ cùng lúc với hai cánh tay loáng động.Ngay lúc vị trưởng ban ám sát vừa đập bộ bàn tay của kẻ cầm sổ giang hồ hất ngược về sau ngay chỗ chuôi kiếm nhô lên.Rẹt ...Rẹt ...Âm thanh của sắt thép xuyên qua da thịt nghe rợn người.Vị trưởng ban ám sát nấc tiếng nhỏ.Thân thể của hắn rung nhè nhẹ rồi đổ ập xuống đất nằm bất động.

- Kiếm thuật tuyệt độc ...

Tiếng nói vừa dứt một người dừng đình bước vào.Vòng vây tự động rả ra nhường đường cho y.Lê Hào la nho nhỏ:

- Bách Diện Thư Sinh ...

Hương về kẻ cầm sỏ giang hồ người lạ cung kính ôm quyền thi lễ:

- Bách Diện Thư Sinh, phó thủ lĩnh đoàn do thám Hoa Lư hân hạnh được diện kiến các hạ ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ cũng ôm quyền đáp lễ:

- Tại hạ nghe danh Bách phó thủ lĩnh đã lâu mãi tới hôm nay mới gặp ...

Dù là kẻ địch sắp sửa sống chết với nhau đôi bên đều có thái độ hòa nhã cũng như không để mất tư cách của một võ sĩ giang hồ.

Bách Diện Thư Sinh vuốt râu mỉm cười:

- Giang hồ đồn các hạ kiếm thuật trùm đời nay lão phu mục kích mới biết lời đồn còn kém xa ...

Liếc một vòng quan sát tình thế vị phó thủ lĩnh đoàn do thám trầm giọng:

- Lão phu thực tình mến mộ phong thái cùng tài ba của các hạ lắm nhưng lão phu còn có trách nhiệm phải hoàn thành ...

Chữ cuối vừa buông thân ảnh của vị phó thủ lĩnh đoàn do thám loáng động. Bách Diện Thư Sinh quả nhiên danh truyền không dối. Thân ảnh của Bách Diện Thư Sinh một biến thành ba, ba thành chín rồi sau đó là vàng hắc quang bay lượn chập chờn trong lòng miếu chật hẹp.

Rẹt ... Rẹt ... Thoáng thấy thân ảnh đối thủ nhích động kẻ cầm sỏ giang hồ đâm liền ba kiếm. Bịch ... bịch ... Bách Diện Thư Sinh đứng im tại chỗ cũ và trên môi lão nở nụ cười thích chí. Kẻ cầm sỏ giang hồ cau mày khi thấy Đỗ Hậu nằm bất động trên mặt đất. Làm sao một kẻ không biết võ như y có thể sống sót dưới tay của một nhất đẳng cao thủ giang hồ cỡ Bách Diện Thư Sinh.

- Nhiệm vụ đã hoàn thành bây giờ lão phu sẵn sàng hầu tiếp các hạ trăm chiêu ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ lắc đầu:

- Không cần nhiều. Tại hạ chỉ có một chiêu kiếm thôi ...

Bách Diện Thư Sinh nhưng mày:

- Một chiêu ... Các hạ không đùa ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ nói với giọng bình thường song mọi người hiểu y không đùa chút nào:

- Ba mươi năm tại hạ chỉ luyện có một chiêu kiếm ...

Vị thư sinh trăn trăn miệng nhỏ. Lão chưa kịp nói gì thêm từ trong vòng vây một giọng nói trầm hùng vang lên rõ mồn một:

- Vô cớ đả thương cùng giam cầm đệ tử bản phái, hành vi này khiến cho tại hạ muốn đối chất cùng Bách phó thủ lĩnh đôi câu ...

Hắc Bạch hộ pháp tươi nét mặt khi nghe giọng nói trầm hùng này. Đường như họ sớm nhận ra người nói là ai. Bách Diện Thư Sinh nhíu mày nhìn một thanh niên từ trong vòng vây bước ra. Tuy tuổi hơn ba mươi, y phục bình dị song thanh niên có một phong thái đường hoàng và chừng chạc chứng tỏ y phải là nhân vật quan trọng của phái Cổ Loa. Vừa trông thấy thanh niên Hắc Bạch hộ pháp cung kính ôm quyền thi lễ. Thấy thái độ cung kính của Hắc Bạch hộ pháp đối với thanh niên Bách Diện Thư Sinh bật cười ha hả:

- Nghe danh không bằng biết mặt. Lão phu nào ngờ lại gặp gỡ vị chủ chương môn phái Cổ Loa ở nơi đèo heo hút gió này ... Hân hạnh lắm ...

Vị phó thủ lĩnh đoàn do thám Hoa Lư ôm quyền thi lễ cùng chủ chương môn nhân phái Cổ Loa.

- Tam Đoạn Kiếm Lê Tuấn Bạch hân hạnh được diện kiến chư vị trong đoàn do thám Hoa Lư ...

Quay sang kẻ cầm sỏ giang hồ y tươi cười thốt:

- Thay mặt toàn thể đệ tử phái Cổ Loa Lê tôi xin cảm ơn sự giúp đỡ của huynh đài. Huynh nhọc mệt nhiều rồi vậy để tôi thay huynh hầu tiếp Bách phó thủ lĩnh ...

Kẻ cầm sỏ giang hồ gật đầu:

- Đa tạ. Còn gì hay hơn là đứng ngoài làm khán giả thưởng thức cuộc so tài hiểm có ...

Trong lúc Lê Tuấn Bạch và kẻ cầm sỏ giang hồ nói chuyện Bách Diện Thư Sinh suy nghĩ thật nhanh. Lão không ngờ tình hình chuyển biến mau lẹ ra ngoài tiên liệu của mình. Lê Tuấn Bạch đã hiện diện dĩ nhiên phải có sự tháp tùng đông đảo của đệ tử phái Cổ Loa. Thuộc hạ của lão có mặt nơi đây khoảng trăm người còn bao nhiêu chia nhau canh gác khắp nơi nên nhất thời không thể qui tụ về một cách nhanh chóng được. Nếu có đánh nhau thời nhân viên do thám không thể chống trả hữu hiệu.

- Tại hạ xin báo cho Bách phó thủ lĩnh một tin bất lợi. Tất cả các trạm thông tin, liên lạc và canh gác trong vòng trăm dặm dọc theo sông Đà của đoàn do thám đã bị phái Cổ Loa phá vỡ. Ngoài ra các nhân viên do thám cũng bị bắt giữ ...

Bách Diện Thư Sinh thay đổi sắc diện song lấy lại vẻ tự nhiên rất nhanh. Liếc mắt quan sát tình thế lão thấy thủ hạ bị bao vây chặt chẽ bởi đệ tử Cổ Loa.

- Tại hạ thực tình không muốn phái Cổ Loa và nhân viên đoàn do thám đổ máu một cách vô ích. Bách phó thủ lĩnh nghĩ thế nào?

Dù biết tình thế bất lợi cho mình song Bách Diện Thư Sinh không tỏ ra xuống nước một cách quá đáng để khỏi bị mất mặt

- Các hạ muốn chiến thì ta chiến còn các hạ muốn hòa thì ta hòa.Điều này tùy thuộc vào các hạ ...

Tam Đoạn Kiếm Lê Tuấn Bạch cười gật đầu:

- Tại hạ có cách khỏi làm thương tổn đôi bên.Nếu Bách phó thủ lĩnh bằng lòng chấm dứt cuộc lung bắt tù phạm thì tại hạ sẽ phóng thích tất cả nhân viên do thám bị bản phái bắt giữ đồng thời triệt thoái đệ tử về Hoàng Liên ...

Ngắm nghĩ giây lát Bách Diện Thư Sinh gật đầu:

- Lão phu chấp thuận đề nghị của Lê chưởng môn ...

Dứt lời lão khoát tay cho thủ hạ rút lui trước.Ôm quyền thi lễ cùng Lê Tuấn Bạch và kẻ cầm sổ giang hồ Bách Diện Thư Sinh cười thốt:

- Lão phu sẽ gặp lại chư vị sau ...

Không màng tới lời hăm he này kẻ cầm sổ giang hồ vội bước đến xem xét vết thương của Đỗ Hậu.Y lắc đầu thở dài.Bách Biến quyền cùng kinh lực vô song của Bách Diện Thư Sinh đã chấn nát tạng phủ trong người Đỗ Hậu.Ngay cả một vũ sĩ giang hồ cũng khó lòng sống sót dưới chiêu quyền bá đạo này huống hồ gì một kẻ không biết võ.Kinh mạch tán loạn,hơi thở nhẹ,hai mắt đờ đờ Đỗ Hậu đang nằm trong cơn hấp hối.Đột nhiên y mở mắt.Ánh mắt lạc thần nhìn đăm đăm vào người đối diện.Miệng y há ra mấp máy như muốn nói điều gì song sức yếu quá không phát thành lời được.Biết Đỗ Hậu muốn trối trăn điều gì trước khi nhắm mắt,kẻ cầm sổ giang hồ kê tai vào sát vào miệng của Đỗ Hậu.

Hoa ...Hoa ...Lư ...gầm ...gầm giường ...

Đỗ Hậu hơi rướn người rồi thở hắt hơi cuối cùng.Đưa tay vuốt mắt cho người chết kẻ cầm sổ giang hồ thở dài.Y với Đỗ Hậu gặp nhau mấy ngày,it khi chuyêân trò cũng như không thân tình lắm song y cảm thấy thương xót cho người thanh niên hiền lành nhiều bất hạnh này.Đỗ Hậu bị chết oan vì y hoàn toàn không liên hệ tới một nghi án phức tạp và đầy bí ẩn.Y chết vì cái tội là con của Đỗ Thích,kẻ đã giết chết tiên đế.